

WĚDANIÉ ÛDĚTKÓWIONÉ
PRZEZ MINYSTRA
ADMINISTRACJI I CYFRIZACJI

Danuta Stanulewicz

Pòwióstka

Balbina i Tigrisk

Jastrë na wsë (abò ò filmòwanim jastrowëch zajców)

Zymk i Jastrë – jaczi je to snôzi cząd! Jakno Gòdë. Òb zymk piäkno swięcy słunôszko, trôwa je zelonô i kwiôtczci są farwné. Blós barzi widzałë są latné ferie, kò jô ni mùszã chòdzëc do szkòtë òb dwa miesãce.

Na Jastrë më z Nënką i Tatkã jesmë pòjachelë do Wùja Francka, chtëren zëje z Familiã na wsë. Mòjégò Bracyńka, sztuderã Witka, rôczëlë Rodzëce jegò Dzëwczãca – Barbòrczi. I sama Barbòrka. Pò pròwdze jô nie wiém, co Òna w Nim widzy. Òn je wcyg taczci nerwés i wòzny, a nawetka nie je szkòkowny.

Më jachelë nié troje, leno czwòro. Jô mùszãła wzãc mòjégò Kòta Tigriska, bò jô ni mògła Gò òstawić samégò. Dzecë Wùja Francka, Mariczka i Mòrcën, mają dwa kòtë, Biòtã i Czòrnégò. Biòtò wëdzrzi jakno aniołuszk, le to dzëkò szetelnica. Czòrny wëdzrzi jakno diòbétk, ale òn je taczci mitczci pùjk, jak mój Tigrisk. Biòtò wcyg bije Czòrnégò pò pëskù, chòc to òn je fëst wikszci. Òj, Tigrisk mdze niebòraczi!

Tigrisk jachòł w taczci szpecjalny klòtce i żãłosno miaùkòł. Jô gò chcała z ny klòtczci wëjąc, ale Tatk bët cwiardi.

– Òb rézã Fùtrzasti mùszi sedzec w ny klòtce i bęc cësi kòta!

– Kòt cësi kòta?

Wùja Franck, Cotka Klarka, Mariczka i Mòrcënk ju żdalë na naji. Zdalë téz ne dwa pùjczy i dwa psë, chtërne wszëtczë sã lubią. Nawetka Biòtò, kò ni miafabë kògò bi-jac i z kògum sã sztridowac. A tuwò mò lubòtnégò kòta i dwa psë.

Bëła to Wiòlgò Sobòta. Cotka Klarka rzekła:

– Dzecë, nòprzòd farwienié jòjków, pò tim na swiãenié jedzeniégò do kòscoła!

Më jesmë malowelë na jòjkach kaszëbsczë mòtiwë – zwònuszczi, niezabòtchzi, tëlpe i gwiozdczi.

– A Të, Mòrcënkù, mòsz le żuczczci namalowóné.

– Ne kwiòtchzi są blós dlò dzëwczãtów, nié dlò knòpów!

– Na szlipsu Twój Tatk mò doch wszëtczë kaszëbsczë kwiòtchzi! Kaszëbsczci wësziwk je dlò kòzdegò – jô gò pòuczã.

– Balbina, Òn nie rozmieje malowac – wëjasniła mie Mariczka. – Żuczck je letczci w malowanim, le kwiòtchzi i gwiozdczi – ju nié.

Pò swiãenim jedzeniégò Mariczka pòkòza nama zajcowé ùszë, chtërne òna miała ùszëté dlò kòtów. ùszë bëtë dlùdzë i farwné.

– Më mdzemë mielë naje trzë jastrowé zajce!

Më naòzëlë zajcowé ùszë Czòrnémù. Òn bët baro nieszczëstlëwi i miaùkòł, le pòczestno sedzòł w przeddómku.

– Stëchòjta, mdzemë naje zajce filmòwac – do głowë przëszła mie ùdba. Mój fòtoaparac dobrze rozmieje filmòwac, a jô robiã baro czekawé filmë. Mòze òstac nié pisòrka, leno reżisérka?

– Akcjò!

Jô filmowãła, czëj Mariczka i Mòrcënk naòzëlë Biòti zajcowé ùszë. Biòtò sã rozgòrzëta i ze złoscë – hòpla na swiãoné jòjka w kòszikù! Jaczi mdze to czekawi film! Leno trzë bëtë pòttëktë. Pò tim naòzëlë ùszë Tigriskòwi. A nen bójón chizo ùcekt na bómã.

Wùja Franck i Tatk przëszlë do przeddómku.

– Tatkù, mómë zrobioné czekawi film, z zajcã na bómie – jô bùszno rzekła.

– Jaczi zajc? Ala na! To biédny naji Fùtrzasti. Doch mòta wa parzòwczci? – spitòł Tatk.

